

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 8. Canonibus etiam doctrinæ capita esse adjungenda propositum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæc. XVI.
A.C. 1551.

Postquam igitur Synodi Patres hoc
ce Canones ita emendabant, rursus de
Confessione Eucharistiæ sumptioni præ-
mittenda actum est, decretumque, ad-
denda esse hæc verba: *quantumcunque
etiam se contritos existiment habita co-
pia Sacerdotis confessionem præmittant,
nec etiam vox publice expungeba-
tur.* Attamen in Conventu die nona
Octobris celebrato Turritanus, seu Sas-
fariensis (quod in idem recidit) Episco-
pus censuit, Canoni hanc conditionem
esse adjiciendam: *nisi adsit ingens necessi-
tas.* Præterea Stabienfis Episcopus has
alias voces apponi voluit: *quando scan-
dalum non vetat:* Alii vero alias conditio-
nes addi peroptabant: Ast nonnisi vox
Sacerdotis in nomen *Confessarij* est per-
mutata, prout Jacobus Naclantus E-
piscopus Clodiensis proposuerat, eoquod
non cuilibet Sacerdoti confessionis ex-
cipiendæ potestas data esset, & quam-
vis Bituntinus Antistes allegasset, a
Constantiensi Concilio non vocem *Con-
fessarij*, sed *Sacerdotis* adhiberi, nihilo-
minus Naclanti sententia rata habebatur.

§. VIII.

*Canonibus etiam doctrinæ capita esse
adjungenda propositum.*

Sarpus hist.
Conc. Trid.
l. 4. p. 306.

Cum per Canones anathematis pœ-
nam

nam intentantes, duntaxat errores
 confutari viderentur, quin tamen
 ea, quæ credenda sunt, proponeren-
 tur, hinc nonnulli ita perorabant:

„Priusquam ulterius proceditur, confi-
 „cienda sunt doctrinæ capita, nec in
 „priscis Conciliis alia ratio inita, sed
 „declarata primo sententia Catholica,
 „tum contraria damnata, atque id ip-
 „sum in articulo de justificatione Triden-
 „tinæ Synodo sub Paulo III. cessit feli-
 „citer, licet in sequenti de Sacramen-
 „tis Sessione Patribus ob graves, & ve-
 „hementes causas consilium necessario
 „esset mutandum, sed nunc coeptum
 „potius urgendum solidis rationibus sub-
 „nixum, quam id, quod duræ necessita-
 „tis violentia postea immutatum fuit.

In opinionis hujus suffragium mox
 adfuere Theologorum quamplurimi,
 præcipue vero natione Itali: unde Pa-
 trum nonnulli nominabantur, qui fidei
 articulos proponerent, totamque fidei
 Doctrinam ad octo capita redigerent, in
 quibus agebant de præsentia reali, de
 Institutione, excellentia, & adoratio-
 ne Eucharistiæ, necnon de Transsub-
 stantiatione, ac dispositione ad hoc Sa-
 cramentum, tandem de usu Calicis in
 Laicorum communione, ac de pueris
 S. Synaxin recipientibus. Post hæc
 Patrum potissimi, ne maximi momen-

Hist. Eccles. Tom. XXI.

B

ti

Sæcul. XVI.

A. C. 1551.

Belcar. hist.

l. 12. c. 6. n. 1.

Sæcul. XVI.
A.C. 1551.

ti articulus prætermitteretur, admonerentur; explicandum enim censebant, quod *hujus Sacramenti Minister sit Sacerdos legitime ordinatus*; nam Lutherus, ejusque Sectatores persæpe docuerant, quod quilibet Christianus, imo & fæminæ consecrandi potestatem habeant.

§. IX.

*Actum de præsentia Christi Domini
in Eucharistia.*

Ut ergo hæc doctrinæ capita conficerentur, quædam indicebantur Congregationes, in quarum prima de reali præsentia agendum proponebatur: nihil tamen de modo, quo Christus Dominus in hoc Sacramento præsens existit, decidebatur, ne Dominicanos inter & Franciscanos jurgia excitarentur, non enim una illorum est opinio; quippe Dominici Corpus Christi Domini in Eucharistia præsens esse docent via productionis, eo quod Corpus Christi Domini loco panis per ejusdem substantiæ reproductionem præsens fiat, quin de cælis, ubi sedem suam quasi *naturalem* habet, descendat, juxta quam doctrinam substantia panis mutatur in substantiam Corporis Christi, quod uno nomine *transsubstantiatio* vocatur. Ex adverso Franciscani transsubstantiationem